

Ела ме, майко, пригърни
И въ красно чело цѣлуни —
Красно съ две думи заветни:
Свобода и смъртъ юнашка!
А азъ ще либе пригърна
Съ кървава ржка презъ рамо
Да чуй то сърце юнашко,
Какъ тупа сърце, играе;
Плачътъ му да спра съ цѣлувка
Сълзи му съ уста да глътна...
Пакъ тогазъ... майко, прощавай!
Ти, либе, не ме забравяй!
Дружина тръгва, отива,
Пжътъ е страшенъ, но славенъ:
Азъ може младъ да загина...
Но... стига ми тая награда —
Да каже нѣвга народа:
Умрѣ сюрмахътъ за правда,
За правда и за свобода!..

